

Rapport Tyskland - BASF 2006

Det hele startet med en mail til pro, der det ble etterlyst info om utvekslingsmuligheter for år 2006. Da tilbudet om å dra til Tyskland og BASF dukket opp og arbeidsgiver hadde godkjent mitt ønske om å dra, var søknaden på vei. Svaret på søknaden ble ja og avreise var satt til 4.mars.

Da var vi klar for avreise. Tidlig lørdag 4.mars var vi samlet på Flesland, En spent gjeng fra Vestlandet stod klar med store bager og nytt pass i hånden. Hva som ventet oss i Ludwigshafen både med tanke på jobb, hvor vi skulle bo og hvordan det så ut der var det få, om noen som viste. 4 uker skulle vi være der og de fleste tror jeg gledet seg til å prøve noe nytt og spennende.

Mange timer senere stod vi på togstasjonen i Mannheim med Mr. Lang som skulle ha ansvaret for oss under oppholdet. Vi ble fraktet videre i biler til boligblokken hvor vi skulle bo og innlosjert på 3 og 4 manns rom. Noen av sjåførene av bilene var tyske lærlinger, og disse ble vi etter hvert godt kjent med. De tok oss med ut første kvelden for å få strekke på danseføtter og gjerne bli bedre kjent med de andre vi reiste med.

Søndag kom siste delegasjon fra Norge, og om kvelden var det ut på sightings for at vi skulle finne frem til jobb mandags morgen og bli litt kjent i området. Den ble avsluttet med felles middag like utenfor sentrum av Ludwigshafen.

Første dagene på jobb inneholdt mye informasjon om hva som var planen og hvor vi skulle bli plassert de neste ukene. De første 2 ukene var de fleste av oss samlet. Vi som var automatikere / automatikkmechanikere skulle være sammen med lærlinger fra Tyskland som holdt til på et treningssenter, spesielt tilrettelagt for industrien som er på BASF. Vi var 6 norske og vi ble igjen delt opp i to grupper, slik at vi var innom to forskjellige avdelinger.(styringsteknikk og reguleringsteknikk) En uke med hver klasse. De tyske lærlingen var hyggelige og tok godt imot oss. De forklarte etter beste evne om hvordan det var der , og hva de jobbet med. Spesielt på avdelingen med styringsteknikk fikk vi et bra innblikk i hvordan læringen der var lagt opp. Egentlig veldig ulik det som vi er vant med her i Norge. Dette fordi utstyret de brukte der var oversiktlig og bra, de hadde miniatyrmodeller av prosesser fra BASF som de programmerte og koplet opp, og de hadde mye mer praksis enn det vi er vant med.

Tiden med lærlingene var interessant og lærerik. De var nysgjerrige på hva vi holdt på med, hva vi syntes om Tyskland, hvordan vi likte oss og hva de burde lære seg å si på norsk.. (Klinkekule for eksempel ;)

De to siste ukene ble vi plassert ut på hver vår fabrikk og fikk hver vår fadder som hadde ansvaret for oss siste tiden. Dette var for min del veldig lærerikt. Her var jeg så heldig å få være med på siste bit av utvidelse av fabrikk. Det innebar mye programmering av PLS, trekking av kabler, oppkobling, feilsøking og korrigerende tegninger. Han jeg var med var brukbar i engelsk, og forklarte godt hva som skulle gjøres. Deretter var det jeg som gjorde jobben mens han stod med hendene i kors og kontrollerte at alt gikk som det skulle.

Da vi ikke hadde noe spesielt å gjøre, ble det mye prat om hva jeg burde få med meg av ting mens jeg var her, pluss og minus om området rundt BASF, båtlivet rundt

Rhinen, vingårder og ølbryggerier i nærheten, gode reisetips rundt om i Europa og mellom Amerika, for å nevne noe.. Han var veldig engasjert og var hele tiden opptatt av at jeg skulle like meg og ha utbytte av å være der. Noe jeg hadde.

Det sosiale er også viktig

Mr. Lang hadde på forhånd lagt opp til turer på to av lørdagene. Den ene turen gikk til Heidelberg, der vi hadde guidet- tur gjennom borgen og mulighet til å smake deres eget øl (vist nok 33 %).

Den andre turen gikk til Speyer, en gammel by som er blitt ødelagt av deres venner fra Frankrike opptil flere ganger. Det eneste som har fått stå igjen er Domen og tårnet midt i byen.

I tillegg til turer i helgene var der lagt opp til en dag med bowling og en dag med power-cart. De resterende fridagene kunne vi disponere som vi ville. Jeg og tre andre benyttet oss av tilbudet om å leie bil for en helg. Turen gikk til Paris,

ca50 mil hver vei. Men som de fleste vet er det jo vesentlig bedre veier der enn her på vestlandet. Det ble en minnerik helg med tur til Eiffeltårnet og ut på nattelivet i denne storbyen. Her kommer jeg garantert til å reise tilbake en gang.

Når vi hadde vært der i et par uker begynte både energien og pengene å ta slutt. Da ble det ofte til at vi satt en liten flokk på kjøkkenet og pratet og slappet av. Var så heldig om det går an å si, at jeg kom i leilighet med tre andre som alle fant tonen etter tre minutter. Dette gjorde nok til at turen ble en kjekk opplevelse, om man ser bort fra enkelte ting som ble blåst opp pga missforståelser og trangsynthet.

Vil takke Pro for at jeg fikk denne sjansen.

Christian Olsen